

II. Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.

ad § 4. Det synes ikke rigtigt, at et saa lille Antal Personer med egen Husstand — kun 10 — skal kunne tiltvinge sig Brugen af Sognekirken for en fremmed Præst.

ad § 5, 2det Stykke. Denne Bestemmelse synes at staa i Strid med § 5, 2det Stykke, i Lovforslaget om Valgmenigheder, hvorefter der, for at der kan dannes en Valgmenighed med Benyttelse af Sognekirken, skal foreligge Erklæring fra Biskoppen om, at Valgmenighedens Brug af Sognekirken ikke antages at ville træde hindrende i Vejen for Sognemenighedens Benyttelse af samme, saa at altsaa Sagen maa bortfalde, naar Biskoppen ikke mener at kunne give en saadan Erklæring.

III. Forslag til Lov om Valgmenigheder.

Hvorvidt det er tilraadeligt, at en Valgmenighed skal kunne oprettes med Ret til at benytte en Sognekirke, forekommer mig tvivlsomt. Det har ganske vist den Fordel, at en Valgmenighed lettere kan opløses, naar der ikke haves nogen videre Interesse for dens Bestaaen; men det har ogsaa den Mislighed, at Valgmenigheder kunne oprettes med større Lethed og derfor maaske ogsaa i større Mængde, end det kan være sundt, samt at der let kan opstaa Rivninger med Sognemenighederne. Jeg skal eksempelvis nævne følgende: Valgmenigheden vil selvfølgelig til sin Gudstjeneste have Kirken opvarmet om Vinteren, hvor Kirken er indrettet dertil. Bekostningen ved Kirkens Opvarmning vilde blive dobbelt saa stor som ellers, og dette vil ingenlunde opvejes derved, at Valgmenighedens Medlemmer, som kunne være et forsvindende Mindretal, efter § 22 deltage i Bekostningen. Det vil faktisk være Sognemenigheden, som kommer til at bære det meste af Udgiften til Kirkens Opvarmning ved Valgmenighedens Gudstjenester, medmindre der træffes en Bestemmelse om, at Valgmenigheden skal bære Halvdelen af Omkostningerne ved Opvarmningen, Varmeapparatets Vedligeholdelse o. s. v. eller deltage i disse Omkostninger i Forhold til det Antal Gudstjenester, den lader afholde. Sognepræsten holder maaske Gudstjeneste om Aftenen, f. Eks. i Fastetiden; han anskaffer derfor Lys, der kunne slaa til for hele Fastetiden. Men Valgmenigheden vil maaske ogsaa have Fastegudstjeneste ved Lys paa andre Aftener. Den kan da ikke have Ret til at bruge de af Sognepræsten anskaffede Lys, den maa anskaffe andre, som skulle anbringes, medens Sognepræstens skulle nedtages for siden igen at opsættes, hvilket maa gentages maaske 4 à 5 Gange og giver meget Arbejde og mange Ulemper.

Mellem Sognemenighedens og Valgmenighedens kirkelige Betjente, som jo ikke altid ere de samme, kan der opstaa Rivninger angaaende Renholdelsen af Alterklæderne og Alterkarrene. Forholdet er her ikke det samme, som naar i Henhold til Lov om Brugen af Kirkerne en fremmed Præst en enkelt Gang holder Altergang i Sognekirken. Valgmenighedens Præst vil jo ventelig holde Gudstjeneste hver Søn- og Helligdag, maaske ogsaa paa søgne Dage, og kan da have Brug for de nævnte Genstande. Det turde være rigtigt at bestemme, at Valgmenigheden maa anskaffe de nævnte Ting til eget Brug.

I det hele tror jeg, at det vil være vanskeligt at give et Regulativ for Valgmenighedens Benyttelse af Sognekirken, hvormed baade Sognemenigheden og Valgmenigheden kunne føle sig tilfredse.

I øvrigt skal jeg om dette Lovforslag kun bemærke, at naar det i § 18, sidste Stykke, hedder, at „Valgmenighedens Præst er berettiget til at autorisere Skudsmaalsbøger for de af ham konfirmerede Børn“, maa det formentlig være overset, at en saadan Ret ikke tilkommer Købstædernes Sognepræster for de i Købstaden hjemmehørende Børn, og det kan vel neppe være Meningen at tildele Valgmenighedspræster i Købstæder denne Ret; der burde formentlig have været tilføjet: „i samme Omfang som Sognepræsterne“ eller lignende.

IV. Forslag til Lov om Bestyrelse af Kirker, der ejesig selv.

Angaaende dette Lovforslag skal jeg kun bemærke, at naar det i § 10, 1ste Stykke, hedder, at Ansvar for Efterkommelse af Synets Fordringer med Hensyn til